

[Poulsgaard]

Det er derfor, jeg siger: slå da koldt vand i blodet, og tag den fornødne tid til undersøgelser fremfor at lukke skoler og alt muligt.

Når hr. Kaj Poulsen ikke kan få de børn ind i skolen, hvem har så indpodet dem den frygt? Er det ikke lærerne, er det ikke nogle hysteriske mennesker? Dagen før var det jo ikke farligt at gå på den skole, men næste dag bliver det altså farligt. Det er en fuldstændig proportionsforvrængning, man kommer ind i her, men Danmark er jo et godt lille land. »Du puslingland, der hygger dig i smug.«

Indenrigsministeren (Enggaard):

Jeg skal først takke udvalget for et hurtigt arbejde, og fordi man har accepteret nogle usædvanlige arbejdsvilkår for at fremme denne sag. Det vil jeg gerne give udtryk for.

Forslaget har, som det ligger, to hovedbestanddele: en fritagelse af industrihuse, som opnår egnsudviklingsstøtte, det kan accepteres af næsten hele tinget, og forslaget om at flytte opgørelsestidspunktet fra 1. april til 1. maj har også vundet bred tilslutning. Jeg er overbevist om, at begge dele vil man være glad for i den kommunale verden.

Det, der er rejst herudover, og som jeg ikke skal gå ind i en dybtgående drøftelse af her i dag, er spørgsmålet, om man, som socialdemokratiet har foreslået det, generelt skal undtage arbejdsmiljø fra lovens bestemmelser om nedsættelse af tilskud eller afgift.

Det er et forholdsvis vidtrækkende forslag, og SF har efter min opfattelse ret i sine bemærkninger i betænkningen om, at der er en betydelig forskel i omfanget af det forslag, socialdemokratiet har stillet, som er vidtgående, og hvor det måske også er svært at overskue, hvor langt det i grunden rækker, og det mere begrænsede eller, som SF selv siger, mere realistiske forslag, SF har stillet.

Jeg må om begge forslagene sige, at regeringen vil indstille, at de forkastes. Årsagen er, som jeg har sagt det tidligere her – jeg skal derfor gøre det ganske kort – at jeg ikke mener, at det er det rigtige tidspunkt at tage stilling til det spørgsmål på. Vi ved alle, at boligministeren har igangsat et udvalgsarbejde, som forventes afsluttet inden påske, og som vil vurdere de tekniske, økonomiske og sundhedsmæssige forhold i forbindelse med asbestlofterne, og at der på det grundlag sker

en udmelding til kommunerne om, hvordan man ser på disse ting. Så har man altså det, man i dag mange, mange gange savner, nemlig en baggrund for at vurdere, hvad der kan og bør gøres.

Den omstændighed, at man bruger nogle dage til at skaffe sig et grundlag for at disponere hensigtsmæssigt og rigtigt, er ikke – det siger jeg meget bestemt – at opfatte på den måde, at regeringen eller det flertal, som støtter regeringens holdning i dette spørgsmål, har en mindre ansvarlig holdning til begrebet fare i forbindelse med asbestlofter o.lign. end den, mindretallet anlægger.

Jeg har noteret mig hr. Poulsgaards synspunkt, som jeg selvsagt tager afstand fra. Om selve problemet ansvarlighed i forhold til det problem, vi står over for her, har jeg kun baggrund for at sige, at regeringen har den samme ansvarlige holdning til det spørgsmål. Jeg kan ikke se, at der er grund til, at nogen udstiller sig som mere ansvarlig end andre vedrørende det problem.

Hr. Lenger stillede et konkret spørgsmål med hensyn til statens område: om det er en konsekvens af regeringens holdning til ændringsforslagene, at man så har en mindre ansvarlig – sådan opfattede jeg hr. Lenger – holdning på statens institutioners område. Jeg er ikke bekendt med, hvordan der vil blive disponeret for statens bygningers vedkommende. Det er ikke mit område, og jeg har ikke baggrund for at udtale mig om det. Heri ligger også, at hr. Lenger ikke kan drage de vidtgående konklusioner af sit spørgsmål og det svar, jeg giver her, han måske havde lyst til. Men jeg forstår meget vel, at hr. Lenger i den almindelige kappestrid mellem oppositionspartierne om, hvem der er mest ansvarlig og mest opmærksom på asbestproblemet, har trukket denne del af problemet frem. Det har jeg megen forståelse for.

Som sagt er jeg glad for den tilslutning, der er til forslagens bestanddele, som det er fremsat. Jeg er glad for, at det har kunnet behandles så hurtigt, som tilfældet er, og jeg er overbevist om, at i den kommunale verden vil man have forståelse for, at vi tager tingene i den rækkefølge, jeg har beskrevet her, og at de fremskridt, der er opnået med forslaget, kan opnås.

Stavad (S):